

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 219.119 van 2 mei 2012
in de zaak A. 170.097/XII-4646**

In zake: Luc NAGELS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Wim Van Caeneghem
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Quinten Matsijslei 34
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de UNIVERSITEIT ANTWERPEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Christophe Coen en Jim Deridder
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 210A bus 10
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 10 februari 2006, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van “onbekende datum” van de centrale beoordeelingscommissie van de Universiteit Antwerpen “waarbij zij het besluit handhaaft om [Luc Nagels] niet voor te dragen voor een bevordering tot gewoon hoogleeraar” en van de beslissing van 15 december 2005 van de raad van bestuur van de Universiteit Antwerpen “om de door de Centrale Beoordelingscommissie voorgedragen kandidaten voor het ambt van hoogleraar ook effectief te bevorderen en dit met ingang van 1 januari 2006”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 februari 2012.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Marianne Goossen, die loco advocaat Wim Van Cae-neghem verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Jim Deridder, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een met dit arrest eensluitend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker, faculteitsgeaggregeerde in de faculteit Wetenschappen van de Universiteit Antwerpen en behorende tot het zelfstandig academisch personeel van die instelling, is sinds 1 oktober 1992 voltijds docent en sinds 1 oktober 1998 bevorderd tot voltijds hoofddocent.

3.2. Bij brief van 3 december 2004, met bijlagen, kondigt de rector van de Universiteit Antwerpen aan dat na de fusie van RUCA, UFSIA en UIA, de eerste bevorderingen voor het ZAP-kader zullen plaatsvinden, binnen de vastgestelde contingenten. Aan geïnteresseerde docenten, hoofddocenten en hoogleraren wordt gevraagd vóór 18 december 2004 te melden of zij zich kandidaat stellen. Er wordt gemeld dat in de loop van januari 2005 aan hen een kandidaatstellingsformulier “met een overzicht van uw loopbaan en van uw prestaties op vlak

van onderwijs, onderzoek en dienstverlening van de afgelopen vijf jaar” zal worden bezorgd waarbij de kandidaten de mogelijkheid krijgen “om de reeds ingevulde gegevens te verifiëren en het formulier verder aan te vullen”.

Verzoeker dient op 24 februari 2005 zijn kandidatuur in voor een bevordering van hoofddocent naar hoogleraar.

Op 1 juni 2005 vergadert de facultaire beoordelingscommissie over de bevorderingen van hoofddocent naar hoogleraar, zijnde de bevorderingsgroep van verzoeker. Zij wenst twintig kandidaten voor te dragen voor bevordering naar hoogleraar, waarvan vier uit het departement Chemie, zijnde het departement van verzoeker. Verzoeker wordt als zestiende van de twintig voorgedragen kandidaten gerangschikt.

Op 1 juli 2005 besluit de faculteitsraad Wetenschappen unaniem akkoord te gaan met het advies van de facultaire bevorderingscommissie.

3.3. Op basis van het dossier van verzoeker, het advies van 1 juli 2005 van de faculteitsraad Wetenschappen en het advies van de externe experts, besluit de centrale beoordelingscommissie op 8 september 2005 in een individueel gemotiveerd voorstel dat verzoeker “voldoet aan het profiel van hoogleraar, doch, bij vergelijking met de andere kandidaten, niet kan worden voorgedragen voor een bevordering naar de graad van hoogleraar”, op grond van de volgende motivering:

“Luc Nagels werd in 1992 ingezapt als voltijds docent, en werd in 1998 bevorderd tot hoofddocent.

Onderwijs

Luc Nagels is titularis van de vakken algemene chemie en medische chemie, die hij doceert aan de 1° bachelor biologie en fysica resp. geneeskunde. Hij zet zich hier ten volle voor in.

Onderzoek

Het onderzoek van Luc Nagels situeert zich op het vlak van de miniaturisatie van scheidingstechnieken, in het bijzonder de ontwikkeling van elektrochemische detectoren, gericht zowel op fundamenteel wetenschappelijke als op industriële toepassingen.

Luc Nagels is een zeer goed onderzoeker, met een eigen onderzoeksprofiel. Dit blijkt ook uit de refereerapporten. Hij heeft op een succesvolle manier een eigen onderzoekslijn uitgebouwd. Zijn onderzoeksgroep

heeft een beperkte omvang. Op vlak van onderzoek is zijn publicatiegedrag behoorlijk, evenwel zonder uitschieters. Zijn fondsenwerving is eerder gering. Mede daardoor is zijn internationale uitstraling nog enigszins beperkt en moet zijn netwerk nog verder worden versterkt.

Twee onderzoekers behaalden met succes hun doctoraat onder zijn promotorschap.

Dienstverlening

Luc Nagels is secretaris van diverse examencommissies. Verder is hij ook actief in diverse bestuurs- en adviesfunctie in wetenschappelijke organisaties en vervult hij diverse consulteringsactiviteiten, via dewelke hij ongetwijfeld bijdraagt aan de uitstraling van de UA.”

Verzoeker wordt bij brief van 6 oktober 2005 in kennis gesteld van het voormeld voorstel van de centrale beoordelingscommissie.

Gebruikmakend van de mogelijkheid voorzien in artikel 30, § 8, van het statuut zelfstandig academisch personeel van de Universiteit Antwerpen (hierna: ZAP-statuut), zet verzoeker bij brief van 26 oktober 2005 zijn bezwaren uiteen “én tegen de werkwijze in het algemeen én tegen het geformuleerd advies in het bijzonder”. Tevens vraagt hij om te worden gehoord.

Bij brief van 8 november 2005 stuurt de juridisch adviseur van verzoeker aan de rector van de Universiteit Antwerpen “conclusies van antwoord”, met bijlagen.

Na de hoorzitting op 9 november 2005, waarbij verzoeker een dossier neerlegt, handhaaft de centrale beoordelingscommissie bij besluit van 9 november 2005 het individueel gemotiveerd voorstel dat verzoeker “voldoet aan het profiel van hoogleraar, doch, bij vergelijking met de andere kandidaten [...], niet kan worden voorgedragen voor een bevordering naar de graad van hoogleraar”, op grond van de volgende motivering:

“Luc Nagels werd in 1992 ingezapt als voltijds docent, en werd in 1998 bevorderd tot hoofddocent.

Onderwijs

Luc Nagels is titularis van de vakken algemene chemie en medische chemie, die hij doceert in de 1° bachelor biologie en fysica resp. geneeskunde. Zijn onderwijs omvat een theoretisch en practicumgedeelte. Hij doceert aan grote groepen studenten, en zet zich hier ten volle voor in.

Hij werd als gastprofessor uitgenodigd aan de Gdansk University of Technology (2004).

Onderzoek

Het onderzoek van Luc Nagels situeert zich op het vlak van de miniaturisatie van scheidingstechnieken, in het bijzonder de ontwikkeling van elektrochemische detectoren, gericht zowel op fundamenteel wetenschappelijke als op industriële toepassingen.

Luc Nagels is een zeer goed onderzoeker, met een eigen onderzoeksprofiel. Dit blijkt ook uit de refereerapporten. Hij heeft op een succesvolle manier een eigen onderzoekslijn uitgebouwd. In samenwerking met collega's binnen zijn vakgebied verwierf hij reeds een drietal patenten. Zijn onderzoeksgroep heeft een beperkt omvang. Op vlak van onderzoek is zijn publicatiegedrag behoorlijk, evenwel zonder uitschieters. Zijn fondsenwerving is eerder gering. Mede daardoor is zijn internationale uitstraling nog enigszins beperkt en moet zijn netwerk nog verder worden versterkt.

Twee onderzoekers behaalden met succes hun doctoraat onder zijn promotorschap.

Dienstverlening

Luc Nagels is secretaris van diverse examencommissies. Verder is hij ook actief in diverse bestuurs- en adviesfunctie in wetenschappelijke organisaties en vervult hij diverse consulteringsactiviteiten, via dewelke hij ongetwijfeld bijdraagt aan de uitstraling van de UA.

Luc Nagels is een verdienstelijke kandidaat en scoort goed op het vlak van onderwijs en dienstverlening. Binnen de faculteit wetenschappen wordt hij minder prioritair gerangschikt omdat het luik onderzoek, in vergelijking met voorgedragen kandidaten, beperkter is.”

Verzoeker wordt van dit advies in kennis gesteld bij brief van 8 december 2005 van de rector van de Universiteit Antwerpen.

Dit is de eerste bestreden beslissing.

3.4. Op 13 december 2005 stuurt verzoeker een e-mail aan de rector van de Universiteit Antwerpen met daarin de vraag om het door zijn op vraag van het departement Chemie opgestelde “Overzicht onderzoekcapaciteiten” te willen toevoegen aan zijn dossier.

3.5. Op 15 december 2005 aanvaardt de raad van bestuur van de Universiteit Antwerpen de individueel gemotiveerde voorstellen van de centrale beoordelingscommissie, “zoals zij op de vergaderingen van de commissie van 8 september 2005 en, na onderzoek van de bezwaarschriften, van 9 november

2005, werden vastgesteld”. Voor de faculteit Wetenschappen bevordert de raad van bestuur vervolgens de volgende elf kandidaten van hoofddocent tot hoogleraar, waarvan drie uit het departement Chemie: Peter Aerts, Louis Beyens, Etienne Goovaerts, Koen Janssens, Lieven Le Bruyn, Guy Lemièrre, Erik Mathysen, Patrick Meire, Jan Naudts, Luc Van Vaeck en Floris Wuyts.

Dit is de tweede bestreden beslissing.

3.6. In antwoord op een brief van 19 december 2005 van verzoeker deelt de rector van de Universiteit Antwerpen op 2 januari 2006 mee dat de raad van bestuur reeds op 15 december 2005 heeft beslist om de door de centrale beoordelingscommissie voorgedragen kandidaten ook effectief te bevorderen, en dat er geen formele procedure voorhanden is om intern bezwaar aan te tekenen.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

A. Excepties ratione materiae

4.1. De met het onderzoek van de zaak belaste auditeur stelt ambtshalve in haar verslag vast dat het beroep gericht tegen de *eerste bestreden beslissing* niet ontvankelijk is, aangezien het voorstel dat de centrale beoordelingscommissie verleent en ook het individueel gemotiveerd voorstel om een bepaalde kandidaat niet voor te dragen voor bevordering, zoals te dezen verzoeker, dienen te worden beschouwd als een louter voorbereidende handeling. De auditeur voegt daaraan toe, dat wel “een impliciete weigering tot deugdelijk onderzoek van [verzoekers] aanspraken [kan] worden vastgesteld” en dat het hierna te bespreken middel dienstig betrokken wordt op die weigering.

Verzoeker verwijst in de laatste memorie enkel naar zijn middelen zonder in te gaan op de exceptie.

In haar laatste memorie bestrijdt verwerende partij evenmin de bevindingen van het auditoraat op dit punt.

4.2. De eerste “beslissing”, zijnde in werkelijkheid het individueel gemotiveerd voorstel van 9 november 2005 van de centrale beoordelingscommissie om verzoeker niet voor te dragen voor een bevordering naar de graad van hoogleraar, is blijkens het ZAP-statuut niet bindend voor de raad van bestuur van de Universiteit Antwerpen en doet derhalve op zichzelf geen rechtsgevolgen ontstaan, zodat ze geen voor beroep vatbare bestuurshandeling is.

Ambtshalve wordt vastgesteld dat het beroep in zoverre onontvankelijk is.

Mét het auditoraat neemt de Raad evenwel aan, dat het verzoekschrift zo moet worden opgevat, dat verzoeker de uit de tweede bestreden beslissing blijkende weigering om hem te bevorderen mee heeft bestreden.

5.1. Wat de *tweede bestreden beslissing* betreft, omschrijft verzoeker het voorwerp van zijn beroep als de beslissing van de raad van bestuur “om de door de Centrale Beoordelingscommissie voorgedragen kandidaten voor het ambt van hoogleraar ook effectief te bevorderen en dit met ingang van 1 januari 2006”.

Verwerende partij werpt in de memorie van antwoord op dat het beroep onontvankelijk is “in de mate dat het de gehele [bestreden] beslissing” aanvecht, dat verzoeker “zich eigenlijk richt tegen het feit dat drie andere kandidaten van het eigen departement (Chemie) wel bevorderd werden, en hijzelf niet” en dat hij aldus geen belang heeft om de nietigverklaring te vorderen “van de andere bevorderingen die werden beslist”. Minstens moet zijn beroep “worden beperkt tot de kandidaten van de faculteit Wetenschappen” nu hij “enkel met deze kandidaten in concurrentie [is] getreden”.

In de laatste memorie blijft verwerende partij er bij dat het voorwerp van het annulatieberoep moet worden beperkt tot de drie ZAP-bevorderingen van het eigen departement. Zij benadrukt dat verzoeker zich immers zo niet enkel dan toch, alleszins wat de uiteenzetting van de middelen betreft, in hoofdzaak keert tegen de bevordering van zijn collega’s uit het eigen departement.

5.2. In het auditorsverslag wordt op beredeneerde wijze aangenomen dat verzoeker slechts getuigt van het rechtens vereiste belang om de bevorderingen tot hoogleraar binnen de faculteit Wetenschappen aan te vechten.

In zijn laatste memorie verwijst verzoeker enkel nog naar zijn middelen en sluit hij zich omtrent het eerste middel aan bij het verslag van de auditeur. Op de ontvankelijkheid van zijn beroep *ratione materiae* komt hij op generlei wijze terug; hij betwist aldus niet de voor hem nadelige bevindingen van het auditoraat over de niet-ontvankelijkheid van zijn beroep ten aanzien van de bevorderingen tot hoogleraar buiten de faculteit Wetenschappen. Verzoeker moet dan ook worden geacht niet langer aan te dringen op de nietigverklaring van die bevorderingen.

De exceptie is in zoverre gegrond.

5.3. Vraag is dan of het voorwerp van het beroep verder moet worden beperkt tot de drie bevorderingen binnen verzoekers eigen departement, zoals verwerende partij betoogt.

Verwerende partij toont echter niet aan dat er quota zijn vooropgesteld voor het aantal bevorderingen per departement en dat zo een quotum beperkt zou zijn voor het departement Chemie tot drie bevorderingen. Bijgevolg heeft verzoeker belang erbij, door alle bevorderingen binnen de faculteit aan te vechten, zijn kans om alsnog na een eventuele vernietiging bevorderd te kunnen worden als hoogleraar te optimaliseren. Slaagt verzoeker er immers in aan te tonen dat de beoordeling van zijn dossier op het vlak van de vergelijking met de andere kandidaten onrechtmatig is verlopen, dan heeft de daaruit voortvloeiende nietigverklaring tot gevolg dat zijn aanspraak op één van de bestreden bevorderingen in de faculteit Wetenschappen opnieuw moet worden onderzocht en dat hij aldus opnieuw de kans krijgt om zelf, in de plaats van één van de elf door de bestreden beslissing bevorderde kandidaten -en niet noodzakelijk in de plaats van één van de drie uit zijn eigen vakgroep bevorderde kandidaten- te worden bevorderd.

Het gegeven dat de competenties en de verdiensten overeenkomstig artikel 29 van het ZAP-statuut tegen mekaar worden afgewogen “binnen zo homogeen mogelijke groepen (vakgebieden)”, toont overigens niet aan dat er wel quota zouden zijn. Hiermee wordt enkel de meest passende wijze van het inschatten van de eigen verdiensten en competenties van elke kandidaat vooropgesteld.

B. Actueel belang

6. Verwerende partij betwist in de laatste memorie nog het actueel belang van verzoeker. Zij zet uiteen dat uit het verloop van de bevorderingsrondes voor 2010 en 2012 enkel kan worden afgeleid dat verzoeker niet langer de bevordering tot de graad van hoogleraar nastreeft. Verzoeker heeft immers, wat de bevorderingsronde voor 2010 betreft, geen beroep tot nietigverklaring ingesteld - noch enig ander rechtsmiddel doen gelden - tegen de beslissing van de raad van bestuur houdende bevordering van voorgedragen kandidaten, en, wat de bevorderingsronde voor 2012 betreft, zelfs geen kandidaatstelling voor bevordering tot hoogleraar meer ingediend.

7. Door de staatsraad-verslaggever gevraagd naar zijn actueel belang, antwoordt verzoeker hierop bij brief van 30 september 2011, dat hij geen verzoekschrift tot nietigverklaring heeft ingediend tegen de nieuwe weigering in de “nieuwe” bevorderingsronde en dat hij zich geen kandidaat heeft gesteld bij de laatste bevorderingsronde omdat hij ten aanzien van zijn werkgever “geen olie op het vuur wilde gooien” hangende de huidige procedure en ook in het belang van zijn medewerkers en het departement die hiervan schade kunnen ondervinden, doch dat hij zijn actueel belang bij de aangevochten beslissing wel degelijk behoudt, aangezien hij nog steeds in dienst is en een eventuele nietigverklaring tot gevolg heeft dat hem met terugwerkende kracht de graad van hoogleraar wordt verleend en hij daarenboven ook steeds de mogelijkheid behoudt om bij een nieuwe bevorderingsronde opnieuw zijn kandidatuur in te dienen wanneer het resultaat van de huidige procedure gekend is. Verzoeker wijst er tenslotte nog op dat hij op geen enkel ogenblik heeft aangegeven dat hij instemt met de beslissingen van de universiteit om hem niet batig te rangschikken.

8. Uit zijn aard strekt het ingediende beroep ertoe aan verzoeker een nieuwe kans te verschaffen om tot hoogleraar bevorderd te worden. Van meet af aan en bij herhaling heeft verzoeker te kennen gegeven dat dit ook effectief zijn oogmerk is en dat de nagestreefde vernietiging ertoe moet bijdragen dat hij alsnog zelf tot hoogleraar bevorderd kan worden. Verzoeker heeft zich bij drie opeenvolgende bevorderingsrondes kandidaat gesteld, tweemaal de daaruit voortvloeiende beslissing om andere kandidaten en niet hem te bevorderen aangevochten voor de Raad van State en, wat zijn laatste kandidaatstelling betreft, ook tegen de beslissing van de facultaire commissie om hem niet voor bevordering voor te dragen, beroep ingesteld bij de centrale beoordelingscommissie, die de bezwaren van verzoeker evenwel heeft verworpen.

De omstandigheid dat verzoeker geen derde beroep meer heeft ingesteld bij de Raad van State en zich ook geen kandidaat meer heeft gesteld bij de meeste recente bevorderingsronde, om de hiervoor vermelde redenen en zolang het resultaat van de huidige procedure niet gekend is, volstaat niet om aan te nemen dat hij zijn actueel belang bij de huidige procedure verliest.

Immers, het objectief aspect van het rechtens vereiste belang dat verzoeker met zijn beroep heeft willen vrijwaren, namelijk alsnog bevorderd te kunnen worden tot hoogleraar, is niet verloren gegaan. Voorts is zijn uitleg in voormelde brief, waarom hij zich niet langer kandidaat heeft gesteld bij de laatste bevorderingsronde, aanvaardbaar om tevens aan te nemen dat ook het subjectief element ervan niet is verloren gegaan.

9. De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van het eerste middel

Vooraf

10. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift twee middelen aan. Het onderzoek in het verslag van het auditoraat is beperkt tot het eerste middel en dan nog enkel tot het hierna verder aan de orde komend subonderdeel “fondsenwer-

ving” van het beoordeelde onderdeel “Onderzoek” van verzoekers bevorderingsdossier.

Standpunt van de partijen

11. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 29 en 30 van het ZAP-statuuut, doordat bij de beoordeling van de dossiers van de kandidaten voor bevordering, geen behoorlijke en objectieve vergelijking heeft plaatsgevonden. Hij beklaagt zich in het bijzonder over verschillende foutieve premissen, onvolledigheden en feitelijke onjuistheden, bij elk van de beoordeelde onderdelen onderwijsopdracht, onderzoek en dienstverlening.

Met betrekking tot zijn merites op het vlak van onderzoek betwist hij onder meer dat zijn fondsenwerving “eerder gering zou zijn”. Verwerende partij zou geen rekening hebben gehouden met “een IWT-project met een begroting van meer dan 800.000,00 euro” en met het gegeven dat “de groep van verzoeker wordt gesponsord door de industrie”. Verzoeker benadrukt dat uit het door hem “voorgelegd stuk 9 blijkt dat [hij] in de voorbije 5 jaar meer dan 1 miljoen Euro heeft verworven”.

12. In de memorie van antwoord repliceert verwerende partij hieromtrent dat voormeld lopende IWT-project buiten de referentieperiode valt, dat het vermelde budget overigens niet uitzonderlijk is voor projecten en dat ter vergelijking erop kan worden gewezen dat verzoeker een fondsenwerving kan voorleggen van 235.501 euro, terwijl de uiteindelijk bevorderde kandidaten van het departement Chemie de volgende respectieve fondsenwerving aantoonde: 3.079.415 euro, 3.646.500 euro en 1.185.191 euro.

13. In de memorie van wederantwoord betoogt verzoeker hieromtrent nog dat nergens uit het dossier blijkt dat iemand de ongeloofwaardige bedragen die door de andere kandidaten worden vermeld, bijvoorbeeld een bedrag van 3.646.500 euro aan projecten door één researcher, heeft gecontroleerd. Geen enkele toelichting wordt gegeven over de wijze waarop deze vergelijkingen zijn gebeurd.

Verzoeker herhaalt tevens dat het bedrag van 235.500 euro dat bij de groep van verzoeker wordt vermeld, foutief is. Hij heeft bij zijn kandidatuur nochtans aangegeven dat dit bedrag foutief is en diende te worden aangevuld met een belangrijk IWT-project en een Europees project. Alles samen gaat de budgettering ruim boven de één miljoen euro en dit voor onderzoek waarvan hij de enige promotor is.

14. In de laatste memorie doet verwerende partij vooreerst nog gelden dat het gegeven dat verzoeker minder prioritair werd gerangschikt omdat het aspect onderzoek in vergelijking met de voorgedragen kandidaten beperkter is, niet betekent dat de fondsenwerving, als één van de beoordelingselementen, daarom een doorslaggevende rol heeft gespeeld in de beoordeling van de centrale beoordelingscommissie, zoals zij in de bestreden beslissing is bijgevalen door de raad van bestuur. Voorts stelt zij dat, zelfs wanneer rekening zou worden gehouden met bijkomende fondsenwerving, verzoeker aanzienlijk minder fondsen verwierf dan zijn rechtstreekse medekandidaten. Volgens verzoekers eigen gegevens dient het bedrag van fondsenwerving waarmee oorspronkelijk rekening werd gehouden immers te worden bijgesteld tot 873.114,59 euro, wat nog steeds minder is dan de fondsen die de drie andere kandidaten uit verzoekers departement Chemie verwierven. Wat de twee kandidaten betreft uit de faculteit Wetenschappen die minder fondsen verwierven dan verzoeker, legt verwerende partij uit dat dit in de bestreden beslissing in het ene geval wordt verklaard door het gegeven dat die kandidaat in een zeer beperkt domein onderzoek verricht en over een beperkte onderzoeksgroep beschikt en dat in het andere geval er onder meer rekening mee moet worden gehouden dat de kandidaat pas sinds 2002 hoofddocent is en dat zijn onderzoeksdomein niet zonder meer vergelijkbaar is met dat van verzoeker, ook niet wat de mogelijkheden tot fondsenwerving betreft.

Beoordeling

15. Artikel 29 van het ZAP-statuut bepaalt:

“De bevorderingsdossiers van het ZAP worden als volgt behandeld:
- de competenties en verdiensten van de kandidaten inzake onderzoek, onderwijs en gebeurlijk dienstverlening worden getoetst aan het profiel van de beoogde graad;

- de competenties en de verdiensten van de kandidaten worden tegen mekaar afgewogen binnen zo homogeen mogelijke groepen (vakgebieden). De relevantie en het gewicht van onderwijs, onderzoek en dienstverlening kunnen verschillen al naar gelang de opdracht van het ZAP-lid.

Het evaluatiedossier en -verslag - conform het bepaalde in afdeling 2. 'evaluatie ZAP'- vormt een belangrijk onderdeel van het bevorderingsdossier."

Artikel 30 van het ZAP-statuut bepaalt, voor zover relevant:

"§ 1. De bevorderingsdossiers worden bezorgd aan de faculteiten waar-toe de betrokken kandidaat behoort. Deze vragen het advies aan de commissies academisch personeel (CAP's).

§ 2. Dit bevorderingsdossier omvat:

- het door de kandidaat ingevulde kandidaatstellingsformulier;
- het meest recente evaluatiedossier;
- een overzicht van de evaluaties van de studenten voor de betrokken kandidaat over de afgelopen vijf jaar.

§ 3. Onverminderd het bepaalde opgenomen in het intern reglement van de faculteit, gelden in het kader van de bevordering volgende bepalingen i.v.m. de CAP's:

a) De CAP's worden samengesteld uit ZAP-leden van de betrokken faculteit. In hun samenstelling wordt een evenwichtige verdeling nagestreefd tussen specialisten in de te beoordelen dossiers en andere deskundige leden binnen de faculteit, zodat én een zo groot mogelijke deskundigheid binnen de betreffende materies én een zo groot mogelijke onafhankelijkheid ten aanzien van de kandidaten gegarandeerd wordt. Bij voorkeur ligt het aantal leden van de CAP tussen de 5 à 10 personen.

b) De CAP beoordeelt de dossiers aan de hand van de competentieprofielen (artikel 5), en houdt daarbij rekening met de resultaten van de studentenquêtes. Bij het beoordelen van de dossiers wordt tevens rekening gehouden met de effectieve tijd die kan worden besteed aan opdrachten van onderwijs, onderzoek en/of dienstverlening. Zij brengt per kandidaat van een faculteit, een grondig gemotiveerd advies uit over de al dan niet voordracht voor bevordering. Zij maakt een rangschikking op van de voor bevordering voorgedragen kandidaten.

[...]

§ 4. De adviezen van de CAP's worden bezorgd aan de faculteiten. Deze kunnen de voorstellen ofwel integraal goedkeuren ofwel niet aanvaarden en terugzenden naar de CAP voor een aanvullend of nieuw advies.

In geval de faculteiten de voorstellen goedkeuren bezorgen zij de adviezen aan de rector.

De faculteiten kunnen slechts éénmaal de voorstellen van de CAP afkeuren en terugzenden naar de CAP. Na een tweede niet aanvaarding worden de voorstellen van de CAP en de adviezen van de faculteit hierover rechtstreeks voorgelegd aan de Centrale beoordelingscommissie.

§ 5. Voor de kandidaten die de graad van hoogleraar of gewoon hoogleeraar ambiëren, vraagt de rector telkens vier adviezen op van externe referees.

De externe referees worden uitgenodigd een oordeel uit te brengen over de onderzoeksactiviteiten van de betrokken kandidaat. Deze geanonimiseerde adviezen worden toegevoegd aan het bevorderingsdossier van de kandidaat op het ogenblik dat de dossiers voor advies aan de Centrale beoordelingscommissie worden voorgelegd.

§ 6. De rector legt de volledige dossiers van alle kandidaten, alle voorstellen en alle uitgebrachte adviezen van de CAP's, de faculteiten en de hierboven vermelde externe referees, voor aan de Centrale beoordelingscommissie, die door hem/haar wordt samengeroepen en door hem/haar wordt voorgezeten.

§ 7. De centrale beoordelingscommissie is het orgaan dat advies verleent aan de raad van bestuur over de bevordering van de leden van het ZAP.

[...]

De Commissie onderzoekt de uitgebrachte adviezen, toetst de voorstellen en de dossiers aan de criteria, beraadslaagt en legt, rekening houdende met de mogelijkheden op het vlak van de begroting en de personeelsformatie (conform artikel 31, §1), de lijst van kandidaten vast die zij voordraagt. Zij motiveert haar voorstel en geeft in haar voorstel eveneens aan waarom de overige in aanmerking komende kandidaten bij vergelijking niet op de lijst werden opgenomen.

§ 8. Elke kandidaat wordt persoonlijk en schriftelijk op de hoogte gebracht van het gemotiveerd voorstel over zijn kandidatuur en kan, indien hij dit wenst, op straffe van verval binnen de door de rector gestelde termijn na ontvangst, schriftelijk reageren op dit voorstel. Deze schriftelijke reactie wordt bij het dossier van de betrokken kandidaat gevoegd met het oog op de behandeling door de raad van bestuur. De betrokkene kan, nadat hij/zij zijn schriftelijke reactie heeft opgemaakt, op zijn/haar verzoek, ook door de centrale beoordelingscommissie gehoord worden.

§ 9. De rector legt de voorstellen tot bevordering, zoals ze zijn voorge dragen door de centrale beoordelingscommissie, voor aan de raad van bestuur. Het voorgelegde dossier omvat alle kandidatendossiers, alle adviezen, alle bezwaarschriften en het volledige advies van de centrale beoordelingscommissie.

§ 10. De raad van bestuur kan pas in tweede lezing afwijken van een voorstel, nadat de centrale beoordelingscommissie een nieuw advies heeft geformuleerd als antwoord op de gemotiveerde afwijzing door de raad van bestuur in eerste lezing. Afwijken in tweede lezing kan bovendien enkel op basis van een naamstemming, en met respect van de vooropgestelde norm."

16. In het kandidaatstellingsformulier wordt met betrekking tot de fondsenwerving het volgende aangegeven:

“De informatie werd aangeleverd vanuit de onderzoeksdatabase en bevat een overzicht van alle projecten en mandaten die op naam van een promotor worden geregistreerd op basis van een toekenningsbrief of een contract. De gegevens van het onderzoek dat via het UZA verloopt en van de prestaties wetenschappelijke dienstverlening zijn niet opgenomen in de database.

De budgetten betreffen telkens de toegekende (of begrote) middelen, niet de werkelijke uitgaven. Alle projecten die volgens de gekende gegevens lopende waren op 1 januari 1999 en later worden weergegeven met het volledige budget van de ganse looptijd van het project.

Het copromotorschap wordt in de database enkel geregistreerd indien dit uitdrukkelijk voorzien is in de toekenningsbrief of in het onderzoekscontract. Wanneer dan een project naast een promotor ook een copromotor heeft dan verschijnt het volledige budget op naam van beide, hoewel het evident de promotor is die het project beheert.”

17. Voor verzoeker wordt in het kandidaatstellingsformulier een totaal budget van 235.500,59 euro vermeld, blijkt uit het advies van 1 juni 2005 van de facultaire beoordelingscommissie dat zijn fondsenwerving wordt bepaald op 235.501 euro en staat op het als bijlage aan het voorstel van 8 september 2005 van de centrale beoordelingscommissie gevoegde globaal overzicht aangeduid dat hij als promotor negen projecten heeft voor een bedrag van 235.500,59 euro.

Verzoeker duidde echter reeds op het formulier aan dat hierbij geen rekening wordt gehouden met een lopend project van 1 oktober 2004 tot 30 september 2007, gefinancierd door IWT, Antwerp Innovation Center (AIC) en de nv Janssen Pharmaceutica, getiteld “Development of thin film potentiometric sensors for dissolving testing”, en met een Europees project getiteld “Material Engineering for the Design of Intelligent Sensors” (MEDIS) waarvan deel A werd beëindigd in 2004 en deel B lopende was van 2004 tot 2007 (en waaraan zes onderzoeksgroepen deelnamen).

Na het individueel gemotiveerd voorstel van 8 september 2005 wijst verzoeker er in zijn bezwaarschrift opnieuw op dat hij voor fondsenwerving “een projectbudget van meer dan 800.000 euro voor enkel en alleen vorig jaar” heeft maar dat daarvan geen spoor is terug te vinden in het voorstel. Hij wijst er

ook op dat “niet alleen [...] er foutief melding van [wordt] gemaakt”, maar “ook wordt nergens gemeld laat staan aangetoond dat de inbreng van de andere kandidaten beter of meer apprecieerbaar zou zijn”. Ook in zijn “mondelinge verduidelijking” tijdens de hoorzitting, wijst verzoeker erop dat een “IWT project met een begroting van meer dan 800.000 [euro] lopende [is]” en dat “[de] groep wordt gesponsord door de industrie”. Verzoeker legt daarbij een schrijven neer van de bestuursleden van de nv Antwerps Innovatie Centrum (AIC) en van de Senior Director Analytical Development van de nv Janssen Pharmaceutica, zoals ook reeds toegevoegd in de voordien overgemaakte “conclusies van antwoord”.

18. Noch uit het daaropvolgende voorstel van 9 november 2005 van de centrale beoordelingscommissie, noch uit de eindbeslissing van de raad van bestuur blijkt waarom deze gegevens niet pertinent zouden zijn bij de appreciatie van verzoekers verdiensten inzake fondsenwerving. Meer nog, de woordelijk identiek gebleven formulering “zijn fondsenwerving is eerder gering” doet er ernstig aan twijfelen of de argumenten van verzoeker wel in de beoordeling zijn betrokken, zoals verwacht mag worden in het geval van een georganiseerd administratief beroep.

19. De argumenten die verwerende partij in haar laatste memorie aanreikt om te oordelen dat, zelfs rekening houdende met het aangepaste bedrag aan fondsenwerving verzoeker op dit punt nog altijd minder scoort, kunnen niet in aanmerking worden genomen. Minstens wat de beoordeling van verzoekers dossier betreft, vormt dit immers een motivering *a posteriori* waarvan niet blijkt dat ze aan de grondslag ligt van de beslissing, die blijkt uit te gaan van een veel lagere som aan fondsenwerving en geen rekening houdt met de verworven onderzoeksgelden voor twee belangrijke projecten, wat verwerende partij niet meer betwist in de laatste memorie.

Uit het individueel voorstel van 9 november 2005 van de centrale beoordelingscommissie blijkt dat het onderdeel onderzoek het determinerend element is om verzoeker niet voor te dragen voor een bevordering naar hoogleraar. Verwerende partij bevestigt in de laatste memorie dat “het juist [is] dat verzoeker minder prioritair werd gerangschikt omdat het luik onderzoek, in vergelijking met voorgedragen kandidaten, beperkter is”.

Uit de motivering van het voormelde voorstel blijkt dat één van de beoordelingselementen voor de pijler onderzoek de omvang van de fondsenwerving bleek te zijn, waar verzoeker, volgens de centrale beoordelingscommissie, minder scoort in vergelijking met de door haar voorgedragen -en uiteindelijk benoemde- kandidaten van de faculteit Wetenschappen.

Of het motief dat verzoekers “fondsenwerving [...] eerder gering [is]” al dan niet een doorslaggevende rol heeft gespeeld in de beoordeling dat verzoekers onderzoek in vergelijking met voorgedragen kandidaten, beperkter is, blijkt niet uit dat voorstel, noch uit de bestreden beslissing noch uit andere stukken van het administratief dossier. Uit niets blijkt dat vooraf wegingscoëfficiënten werden vastgesteld, en deze kunnen evenmin uit de formele motivering van de individuele adviezen worden afgeleid.

Geen enkel objectief en verifieerbaar gegeven is met andere woorden voorhanden dat de Raad van State zou toelaten om, zoals verwerende partij in de laatste memorie doet, aan te nemen dat een onjuiste beoordeling van alléén het beoordelingselement fondsenwerving geen wezenlijke invloed heeft op de beoordeling van dat onderdeel en op de onderlinge vergelijking van de kandidaten. Mocht de Raad van State die stelling van verwerende partij bijvallen, dan stelt hij zich meteen in de plaats van de centrale beoordelingscommissie en van de raad van bestuur, die terzake over een ruime discretionaire bevoegdheid beschikken. De Raad zou daarmee zelf in de beoordeling van de concrete verdiensten van verzoekers dossier treden, wat hem evenwel niet toevalt.

20. Gelet op de vaststelling dat noch uit het laatste voorstel van de centrale beoordelingscommissie noch uit de stukken van het administratief dossier kan worden afgeleid of, wat de fondsenwerving van verzoeker betreft, de commissie is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, is het eerste middel in de besproken mate dan ook gegrond.

De raad van bestuur heeft met het bestreden besluit de voormelde voorstellen aanvaard en is op basis daarvan overgegaan tot de voorgestelde bevorderingen tot hoogleraar in de faculteit Wetenschappen, zodat dit besluit en

de eruit blijken impliciete weigering om verzoeker te bevorderen is aangetast door dezelfde onwettigheid.

VI. De gevolgen van het arrest

21. De vernietiging van de bestreden beslissing heeft tot gevolg dat verwerende partij zich opnieuw zal moeten uitspreken over de aanvraag van verzoeker en een nieuwe beslissing zal moeten nemen, waarbij zij tot een correcte beoordeling moet komen van de door verzoeker aangebrachte fondsenwerving. Indien verwerende partij op grond van deze nieuwe beoordeling van verzoekers verdiensten tot het besluit zou komen dat verzoeker wel in aanmerking komt voor bevordering tot hoogleraar, kan dit enkel en ten hoogste tot gevolg hebben dat één van de elf concurrenten de plaats moet ruimen. De centrale beoordelingscommissie heeft geen rangschikking opgesteld van de kandidaten van de faculteit Wetenschappen, zodat de Raad van State er niet op kan vooruit lopen welke die ongelukkige kandidaat moet zijn om de nietigverklaring tot deze ene bevordering te beperken. De andere tien kandidaten moeten hiervan echter geen nadeel ondergaan en kunnen alleszins opnieuw worden bevorderd met terugwerkende kracht.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van 15 december 2005 van de raad van bestuur van de Universiteit Antwerpen om Peter Aerts, Louis Beyens, Etienne Goovaerts, Koen Janssens, Lieven Le Bruyn, Guy Lemièrre, Erik Mathyssen, Patrick Meire, Jan Naudts, Luc Van Vaeck en Floris Wuyts van de Faculteit Wetenschappen te bevorderen tot hoogleraar en dit met ingang van 1 januari 2006 en de hieruit blijken weigering om Luc Nagels tot hoogleraar te bevorderen.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 2 mei 2012,
door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bram Van Thillo,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bram Van Thillo

Dierk Verbiest